

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 59/11
V Lucemburku dne 16. června 2011

Rozsudek ve spojených věcech C-65/09 a C-87/09
Gebr. Weber GmbH v. Jürgen Wittmer, Ingrid Putz v. Medianess Electronics GmbH

v případě výměny vadného spotřebního zboží je prodávající povinen odstranit toto zboží z místa, kde bylo v dobré víře nainstalováno spotřebitelem, a nainstalovat zde zboží náhradní, anebo nést nutné výdaje spojené s tímto plněním

Náhrada těchto nákladů však může být omezena na částku přiměřenou hodnotě zboží, kterou by mělo v případě souladu se smlouvou, a významu rozporu se smlouvou

Směrnice, která upravuje prodej spotřebního zboží¹, stanoví, že prodávající odpovídá spotřebiteli za každý rozpor se smlouvou existující v okamžiku dodání spotřebního zboží. V případě rozporu se smlouvou má spotřebitel nárok na bezplatné uvedení spotřebního zboží do stavu odpovídajícího smlouvě prostřednictvím opravy nebo výměny za předpokladu, že takové plnění není nemožné či nepřiměřené. Jakákoli oprava či výměna zboží se musí uskutečnit bez značných obtíží pro spotřebitele. Pokud nemá spotřebitel nárok na zjednání tohoto způsobu nápravy, může požadovat přiměřené snížení kupní ceny nebo může od kupní smlouvy odstoupit.

Věc C-65/09

J. Wittmer a společnost Gebr. Weber uzavřeli smlouvu o koupi leštěných podlahových dlaždic za cenu 1 382,27 eur. Poté, co nechal položit zhruba dvě třetiny těchto dlaždic ve svém domě, J. Wittmer zjistil, že se na těchto dlaždicích objevily tmavé odstíny, které jsou rozeznatelné pouhým okem. V průběhu řízení iniciovaného J. Wittmerem došel určený znalec k závěru, že se v případě uvedených reklamovaných tmavých odstínů jedná o drobné mikrostopy po broušení, které není možné odstranit, takže náprava tohoto stavu je možná pouze kompletní výměnou těchto dlaždic. Znalec vyčíslil s tím spojené náklady částkou ve výši 5 830,37 eur.

Věc C-87/09

I. Putz a společnost Medianess Electronics uzavřely prostřednictvím internetu smlouvu o koupi nové myčky nádobí v ceně 367 eur. Smluvní strany si sjednaly, že toto zboží bude dodáno „až před dveře domu“ I. Putz, která uhradí náklady na jeho dodání. Dodání myčky a zaplacení ceny proběhlo podle dohody. Poté, co si I. Putz nechala myčku na nádobí ve svém domě nainstalovat, se projevila vada, která nemohla být způsobena instalací tohoto spotřebiče a kterou nebylo možné odstranit opravou. Smluvní strany se tudíž dohodly na výměně uvedené myčky nádobí. I. Putz z tohoto titulu požadovala, aby společnost Medianess Electronics dodala nejen novou myčku nádobí, ale rovněž odstranila vadný přístroj a nainstalovala přístroj náhradní, anebo aby nahradila náklady na odstranění a novou instalaci, což tato společnost odmítla.

Německé soudy, kterým byly tyto spory předloženy, se táží Soudního dvora, zda právo Unie ukládá prodávajícímu povinnost odstranit zboží, které je v rozporu se smlouvou, a nainstalovat zboží náhradní. V této souvislosti tyto soudy zdůrazňují, že podle německého práva nemá prodávající bez zavinění na své straně povinnost taková plnění poskytnout.

Rozsudkem z dnešního dne Soudní dvůr rozhodl, že zákonodárce Unie zamýšlel učinit z bezplatného uvedení spotřebního zboží prodávajícím do stavu odpovídajícího smlouvě podstatný

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží (Úř. věst. L 171, s. 12; Zvl. vyd. 15/04, s. 223)

prvek ochrany pro spotřebitele. Cílem této povinnosti bezplatně uvést zboží do stavu odpovídajícího smlouvě je ochrana spotřebitele před rizikem finančních nákladů, které by ho mohly odradit od uplatnění jeho nároků, pokud by taková ochrana neexistovala.

Pokud by spotřebitel v případě výměny zboží, které není v souladu se smlouvou, nemohl požadovat, aby prodávající toto zboží odstranil z místa, kde bylo v souladu s jeho povahou a zamýšleným použitím nainstalováno, a nainstaloval v totéž místě zboží náhradní, znamenala by pro něj tato výměna dodatečné finanční náklady, které by nemusel vynakládat v případě, že by prodávající řádně splnil závazek z kupní smlouvy. Pokud by totiž prodávající původně dodal zboží v souladu s uvedenou smlouvou, musel by spotřebitel nést náklady na instalaci pouze jedenkrát a nemusel by nést náklady na odstranění vadného zboží.

Soudní dvůr konstatuje, že uložení povinnosti prodávajícímu nést náklady na odstranění vadného zboží a instalaci náhradního zboží nevede k nespravedlivému výsledku. I v případě, že vadu zboží nezavinil prodávající, se totiž nic nemění na skutečnosti, že prodávající dodal zboží, které je v rozporu se smlouvou, čímž nesplnil řádně povinnost, ke které se zavázal ve smlouvě, a musí tedy nést následky tohoto nesprávného splnění smlouvy. Spotřebitel naopak uhradil kupní cenu, a řádně tedy splnil svou smluvní povinnost. Mimoto skutečnost, že spotřebitel, který se spoléhá na bezvadnost dodaného zboží, v dobré víře nainstaloval vadné zboží v souladu s jeho povahou a zamýšleným použitím předtím, než se projevila vada, nemůže představovat protiprávní jednání zaviněné uvedeným spotřebitelem.

Proto je v situaci, kdy nedošlo k zavinění u žádné z obou stran smlouvy, odůvodnitelné, aby prodávající nesl náklady na odstranění zboží, které je v rozporu se smlouvou, a na instalaci náhradního zboží, pokud by těmto dodatečným výdajům bylo možné předejít, kdyby prodávající původně řádně splnil své smluvní závazky, a pokud jsou tyto výdaje nutné k výměně zboží. Povinnost prodávajícího nést tyto náklady je nezávislá na otázce, zda měl na základě kupní smlouvy povinnost dodané zboží nainstalovat. Cílem práv takto přiznaných spotřebitelům směrnicí není dát posledně uvedeným postavení, které je výhodnější než postavení, které by měli na základě kupní smlouvy, ale pouze nastolit situaci, která by nastala, kdyby prodávající původně dodal zboží v souladu se smlouvou.

Soudní dvůr mimoto uvádí, že směrnice brání tomu, aby vnitrostátní legislativa přiznávala prodávajícímu právo odmítnout výměnu zboží, které je v rozporu se smlouvou, jako jediný možný způsob zjednání nápravy z důvodu, že tato výměna pro něj znamená vynaložit výdaje nepřiměřené významu rozporu se smlouvou a hodnotě, kterou by zboží mělo v případě souladu se smlouvou. I když směrnice stanoví, že spotřebitel má nárok na bezplatné uvedení spotřebního zboží do stavu odpovídajícího smlouvě prostřednictvím opravy nebo výměny za předpokladu, že toto není nemožné či nepřiměřené, upřesňuje zároveň, že způsob zjednání nápravy se považuje za nepřiměřený v případě, že by pro prodávajícího znamenal vznik nákladů, které by ve srovnání s druhým způsobem zjednání nápravy byly nepřiměřené. Proto v případě, kdy se jako možný jeví pouze jeden z těchto dvou možných způsobů nápravy, prodávající nemůže odmítnout jediný způsob zjednání nápravy, jehož prostřednictvím lze zboží uvést do souladu se smlouvou.

Soudní dvůr však konstatuje, že v situaci, v níž výměna vadného zboží jako jediný možný způsob nápravy vede k nepřiměřeným nákladům z toho důvodu, že je nutné odstranit zboží, které je v rozporu se smlouvou, z místa, kde bylo nainstalováno, a nainstalovat náhradní zboží, směrnice nebrání tomu, aby bylo právo spotřebitele na náhradu nákladů na odstranění vadného zboží a instalaci náhradního zboží omezeno, pokud je to nezbytné, na částku přiměřenou významu rozporu se smlouvou a hodnotě, kterou by spotřební zboží mělo, pokud by bylo v souladu se smlouvou. Takovým omezením totiž není dotčeno právo spotřebitele žádat výměnu zboží, které není v souladu se smlouvou. Možnost přistoupit k takovému snížení by nicméně neměla vést k tomu, že právo spotřebitele na náhradu těchto nákladů bude v praxi zbaveno své podstaty. Mimoto v případě snížení nároku na náhradu uvedených nákladů je třeba přiznat spotřebiteli možnost požadovat namísto výměny zboží, které je v rozporu se smlouvou, přiměřené snížení ceny nebo odstoupení od smlouvy.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499